

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Knut Kristensen): Det Lovforslag, der her er til Behandling, nemlig Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdskraften, er et Lovforslag, som gennem en Aarrække har været behandlet her i Tinget. Lovforslaget har været grundigt drøftet i det Udvalg, hvortil det har været henvist, og der er i Udvalget holdt baade mange og lange Taler og indsamlet et stort Materiale baade fra Indlandet og Udlandet til Belysning af Spørgsmaalet. En Del af dette Materiale findes aftrykt i de to Betænkninger, som er afgivet henholdsvis i Aar og i Fjor, navnlig i den sidste. Dette Materiale er ret omfattende, og det er endda ikke saa nær alt det, som Udvalget har indsamlet. Ogsaa her i Salen er der jo holdt mange og lange Taler, og de samme Argumenter er ført frem atter og atter, navnlig Lovforslagets Modstandere har lagt sig efter at benytte de lange Talers Vaaben, og efterhaanden er dette jo næsten blevet deres eneste Vaaben imod Lovforslaget. Det er ogsaa ret betegnende, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hans Nielsen) en Gang under denne Sags Behandling, jeg tror, det var i Efteraaret, sagde, at hvis han kunde tale Sagen ihjel, havde han den bedste Villie dertil, det skulde det ikke komme til at mangle paa. Jeg vil ogsaa sige, at han har gjort sig hæderlige Anstrengelser derfor, men det vil nu vise sig, om det vil lykkes for ham; hidindtil er det kun lykkedes ham at sinke Sagen, ikke at forhindre dens Fremme.

Under alt dette finder jeg ingen Anledning til at holde nogen lang Tale; det er ikke Ord, det nu kommer an paa, det er Handling. Det vil sige, det er Afstemningen, det nu kommer an paa, Afstemningen for eller imod Lovforslaget. Det gælder, om man vil være med til fra Lovgivningsmagtens Side at yde et Værn mod det Organisationsstyranni og de Organisationsovergreb, hvorved man søger at monopolisere Arbejdet, og som vil virke saadan, at det, som vi finder der egentlig staa i Grundloven om den frie og lige Adgang til Erhverv, blot skal være nogle Ord, der staa skrevet, men som i det praktiske Liv skal sættes fuldstændig ud af Kraft. Alle de, som vil være med til at haandhæve denne Grundlovens Bestemmelse, mener jeg at kunne regne med som Støtte til dette Lovforslags Gennemførelse.

Med disse Ord anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Hans Nielsen: Det er jo en ganske ejendommelig Situation, hvori Rigsdagen befinder sig i denne Sag. Den højtærede Justitsminister har forelagt Rigsdagen et Forslag til en ny Straffelov; og jeg gaar ud fra, at naar den højtærede Justitsminister har forelagt dette nye Straffelovsforslag for Rigsdagen, har det været hans Hensigt at forelægge et Lovforslag, der delte Sol og Vind lige mellem alle Landets Borgere. Det har sikkert været den højtærede Ministers Opgave at forelægge et Straffelovsforslag, som skulde give alle Borgere den samme Retsbeskyttelse, og som ikke vendte sig mod nogen enkelt Samfundsklasse her i Landet. Og saaledes bør selvfølgelig ogsaa et Lands Straffelov være.

Dette Straffelovsforslag foreligger for dette høje Ting og ligger i et Udvalg; og mig bekendt arbejdes der der ihærdigt paa det, og der er jo de bedste Udsigter til, at den højtærede Justitsminister kan faa gennemført et saadant Lovforslag. Men samtidig med at dette — skal vi sige upartiske — Straffelovsforslag foreligger til Behandling i Rigsdagen, har vi nu her i Dag til tredie Behandling en særlig Straffelov, en *Undtagelseslov*, som sætter Skel mellem Befolkningsklasserne her i Landet. I det Lovforslag, vi i Dag har til Behandling, gives der en særlig Retsbeskyttelse for Smuds-konkurrenter, for Aftalebrydere — for at benytte „Berlingske Tidende“s Udtryk —, for Aftalebrydere og for Skruebrækkere. Disse Individder skal efter det foreliggende Lovforslag have en særlig Retsbeskyttelse, som ikke tilkommer andre Mennesker. Og omvendt indeholder det foreliggende Lovforslag Straffebestemmelser, der har til Formaal at ramme Dele af Befolkningen, og da i særlig Grad Haandværksmestre og Arbejdere og smaa næringsdrivende. Jeg siger, man maa forbaves over, at Flertallet har Mod til at gennemføre en saadan Undtagelseslov i samme Øjeblik, som der foreligger et Forslag om en almindelig Revision af Straffeloven. Man kan jo sige sig selv, at det ikke er af saglige Grunde, man gør dette, det maa være af politiske Grunde og af politiske Hensyn. Af saglige Grunde er selvfølgelig den højtærede Justitsminister og det Udvalg, hans Straffelovsforslag er henvist til, under Ledelse af det ærede Medlem Hr. Pürschel, selvfølgelig fuldt ud i Stand til at lovgive paa det Omraade, som det foreliggende Lovforslag bevæger sig paa; og naturligvis har de endog langt bedre Forudsætninger i saa Henseende, end vi har haft i det Udvalg, hvortil denne Sag har været henvist. Det er altsaa ikke af saglige